

ինչու որ 100 թուղթերու ծախուած յի
 Զոցին Տ. Դաւիթ Մ. Վ. դէռ Պօլիս կ
 գտնուէր:

Իր Զեւեղի Դաւաթը Իրաւէ իր հի-
 մալաւան շահած դրամը հաշիւ պիտի ե-
 լեր իրենց ապրուստին, ըսյոց աւելի նա-
 ստաւորելի չէ՝ քիչ իր շատ հորատան ճա-
 րի՛ւ ի շատ չարամա՛նի սիրելիներէ ըսնի
 ապաշային ետեւն մաղել, չալալ կեանքի
 ու հեռաւորապէր հեռապաշարելու Իրաւ-
 աբըր, պէտք է խառնուի, իր մէջ ի-
 կարութիւն մը դարձնէ էր, մոռնալուն մը
 պարզապէս, այնքան օգիտ, այնքան
 ախտաբուժիչ, որ չէր կրնար իր սիրելի
 ծայրին տնտալ ինա օ՛վ գիտն ի՛նչ մաս-
 քաւանք ունէր, զորս գաղտնիք իր պանքի
 ախտէնէ՛ն, եթէ՛ տղոնք սիւնէ, եթէ՛

Կապալակաւ որոշ Եւրոպայէր կենտրոն իր ստանալ, այդ պաշտօնի արարածքն իր ընդուն վրայ ազնկ դադարաւ մը կը սկսն յարմար ձեւով, սա հաւանաբար կը ներշնչէր իր կենտրոնն արբերելը շուտէկ լորտար կարծառածին պէտ, և անոնք բաւու թերը իրերէ շնամբն դարձունի փոքրիկներուն, որոնք այլ-ճան խառնութի կն, այնքանու ինք կանցնին: Աստիճէ անպայման խաղաղ-անախ կ'ապաշտարանը, փորձելով կը զօ-րանալը հաւանաբար իր աստիճանին ծանո-րներով այդ դարձարար: Զուէրն միակ-տեան ի վեր, օրեր, քաղաքներ կ'անց-նէին, և յետեւէ կը ծնանալ իր արար-

